

ONEIPO

- Δημοσίευση: TaniaDran3991

Σάββατο βράδυ. Πριν λίγη ώρα ξύπνησα από έναν πολύωρο και βαθύ ύπνο, ετοιμάστηκα και κλασικά κάθομαι στον υπολογιστή και χαζεύω, μέχρι να έρθει η καλύτερη μου φίλη στο σπίτι μου, ώστε να βγούμε έξω. Κατά τη διάρκεια της συνομιλίας μου με μια γνωστή μου, μου υπενθυμίζει ότι συμμετέχω και εγώ στη Βουλή των Εφήβων, λέγοντάς μου για ένα κείμενο που ήθελε να στείλει. Ξαφνιασμένη εγώ, μπαίνω στο λογαριασμό μου και συνειδητοποιήσα ότι έχω να κάνω αρκετά πράγματα ακόμη.

Μπράβο μου λέω, πάντα μέσα στην υπευθυνότητα είμαι, θα σκίσω πάλι! Εκείνη την ώρα, ήρθε η φίλη μου στο σπίτι και της το λέω (να πούμε ότι συμμετέχει και εκείνη στη Βουλή των Εφήβων). Χαλάρωσε μου λέει, έτσι και αλλιώς είναι καθαρά θέμα τύχης. Δεν είχε κι άδικο. Νομίζω είναι περιπτώ να αναφέρω, ότι όση ώρα ήμουν έξω με την παρέα μου σκεφτόμουν σχετικά με το τι θα γράψω. Γυρνάω νωρίς σπίτι λοιπόν και χωρίς δεύτερη σκέψη αρπάζω ένα τετράδιο και αρχίζω να γράφω (δυστυχώς έτσι έχω συνηθίσει και μου παίρνει πολλή ώρα για να ολοκληρώσω ένα κείμενο). Αφού λοιπόν πρέπει να γράψω ένα κείμενο για κάτι που με απασχολεί, θα γράψω για κάτι που γνωρίζω καλά. Λοιπόν ξεκινάμε! (και ΔΕΝ είναι απειλή!)

Εφηβεία. Η περίοδος ανάμεσα στην παιδική ηλικία και στην ενηλικίωση. Η καλύτερη ηλικία, σύμφωνα με πολλούς. Αδυνατώ να συμφωνήσω, αφού δεν έχω ζήσει όλες τις ηλικιακές βαθμίδες, αν και πιστεύω ότι όλες οι ηλικίες έχουν τη δική τους ομορφιά και το αντίθετο βέβαια. Όμως συμφωνώ με αυτό που λέγεται ότι κατά τη διάρκεια της εφηβείας ο κάθε άνθρωπος γνωρίζει τον εαυτό του και διαμορφώνονται οι απόψεις του, για παράδειγμα η πολιτική ιδεολογία. Δυστυχώς, δεν είμαι και απόλυτα σίγουρη για μένα. Είμαι δεκαέξι χρονών (σιγά ρε μεγάλη!) και ήδη έχω, όπως επίσης οι υπόλοιποι συνομήλικοί μου, τις δικές μου απόψεις σχετικά με ορισμένα ζητήματα, τα οποία αισθάνομαι ότι με αφορούν. Αλλά δεν είναι αυτό το θέμα. Εγώ από την αρχή ήθελα να γράψω για το πώς εμείς, η νέα γενιά αισθανόμαστε. Ναι, ξέρω, καθόλου πρωτότυπο άρθρο και μπορεί να μην έχει την πλήρη αποδοχή όσων το διαβάσουν, αλλά απλά προσπαθώ να γράφω ότι σκέφτομαι.

Πολλοί, κυρίως άνθρωποι μεγάλης ηλικίας, μας κατηγορούν συνεχώς ότι δεν μας ενδιαφέρει τίποτα άλλο παρά μόνο οι παρέες, οι βόλτες, οι έρωτες και το διαδίκτυο. Κατά τη γνώμη μου, αυτές οι απόψεις είναι εντελώς υποκειμενικές και δεν αντιστοιχούν στο γενικό σύνολο των εφήβων. Ο κάθε άνθρωπος έχει διαφορετική προσωπικότητα, άρα ο τρόπος με τον οποίο επιλέγει να ζει τη ζωή του είναι διαφορετικός και προσωπική του υπόθεση. Κανένας δεν έχει το δικαίωμα να κρίνει τις προσωπικές επιλογές, ούτε τις απόψεις του άλλου. Αν κάποιος δεν συμφωνεί με τις απόψεις του συνομιλητή του, μπορεί απλά να στηρίξει με επιχειρήματα τις δικές του θέσεις, χωρίς να προσβάλλει κανέναν. Κάτι άλλο που πραγματικά με ενοχλεί (και πιστεύω και πολλούς άλλους), είναι ότι μας κατηγοριοποιούν. Για παράδειγμα είσαι δεκαπέντε, άρα κάνεις κάτι συγκεκριμένο, ντύνεσαι με συγκεκριμένο τρόπο κ.λ.π. Όπως προανέφερα, ο κάθε άνθρωπος είναι διαφορετικός και έτσι όλοι οι έφηβοι δεν έχουμε τις ίδιες ασχολίες. Μπορεί πολλές φορές να συμφωνούμε σε κάποια ζητήματα και να έχουμε κοινές ανησυχίες, αλλά δεν είμαστε ίδιοι. Το συμπέρασμα είναι ότι όλοι μας οφείλουμε να σεβόμαστε

τη διαφορετικότητα της προσωπικότητας και της εμφάνισης του συνανθρώπου μας, βέβαια και οι έφηβοι μεταξύ μας, όχι μόνο οι ενήλικες. Όλοι γνωρίζουμε ότι οι διακρίσεις δεν βγαίνουν σε καλό.

Εδώ θέλω να θέσω το ερώτημα αν οι έφηβοι που βρισκόμαστε στην καλύτερη περίοδο της ζωής μας είμαστε ελεύθεροι. Όχι ελεύθεροι με την έννοια οι γονείς μου με αφήνουν να πάω σε κάποιο πάρτυ. Όταν αναφέρομαι στην ελευθερία σκέφτομαι κυρίως αν έχω την ελευθερία να ακολουθήσω το όνειρο μου. Η απάντηση που δίνω η ίδια είναι όχι. Θα μιλήσω έχοντας βιώσει κάποια πράγματα. Για παράδειγμα, οι γονείς μου, που ξέρω ότι με αγαπάνε και θέλουν το καλό μου, οι ίδιοι με πιέζουν να επιλέξω μια σχολή, η οποία δεν ανταποκρίνεται στα γνωρίσματα του χαρακτήρα μου. Γνωρίζω ότι δεν το κάνουν από κακία, αλλά από υπερβολική αγάπη και ενδιαφέρον. Αυτό όμως επιβάλλεται να σταματήσει. Είναι άδικο κάποιος να παρατήρει τα όνειρα του, επειδή του το επιβάλλουν. Όλοι μας οφείλουμε να θυμηθούμε ότι μόνο αυτοί οι οποίοι ακολουθούν τα όνειρα τους, είναι πραγματικά ευτυχισμένοι.

Επίσης, προσπαθώντας να εκπροσωπήσω μεγάλο μέρος των εφήβων, θέλω να επισημάνω ότι γίνεται προσπάθεια να μας μετατρέψουν σε εντελώς άβουλα όντα, χωρίς ίχνος κριτικής σκέψης. Ας το παραδεχτούμε, το εκπαιδευτικό σύστημα που επικρατεί, όχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά και στις υπόλοιπες χώρες του κόσμου προβάλλει οτιδήποτε άλλο εκτός από την ανάπτυξη κριτικής σκέψης και την διεύρυνση των πνευματικών οριζόντων των μαθητών. Ιδιαίτερα η στεία αποστήθιση που χαρακτηρίζει κάθε μάθημα στα ελληνικά σχολεία, συμβάλλει ώστε να βγουν στην κοινωνία άτομα ανίκανα να ανταποκριθούν στις προκλήσεις της καθημερινής ζωής. Προσωπικά, αντιτίθεμαι έντονα στην «παπαγαλία» κάτι που δεν με ωφελεί, καθώς είμαι θεωρητική κατεύθυνση και αυτός ο τρόπος εκπαίδευσης με κάνει μέρα με τη μέρα να απεχθάνομαι τα μαθήματα που πάντα αγαπούσα (χωρίς υπερβολές). Θεωρώ ότι για να αγαπήσουμε, εμείς οι μαθητές αλλά και οι καθηγητές το σχολείο πρέπει το ίδιο να νοιάζεται περισσότερο για τις προσωπικότητες των μαθητών παρά για τις επιδόσεις τους στα μαθήματα. Αν το σχολείο γίνει περισσότερο φιλικό προς εμάς που ζούμε σ' αυτό, τότε όλα θα λειτουργούν καλύτερα. Οι μαθητές θα λαμβάνουν ουσιαστικές γνώσεις και δεν θα αποστηθίζουν μια συγκεκριμένη ύλη για να πετύχουν στις εξετάσεις και θα ξεχνάνε το περιεχόμενο της μετά από λίγο καιρό.

Για να το ξεκαθαρίσω δεν έγραψα αυτό το κείμενο για να φανώ έξυπνη σε όσους το διαβάσουν. Αυτό το κείμενο γράφτηκε καθαρά για να εκφράσω σε όσους μπορώ το όνειρο μου, δηλαδή να γίνει το σχολείο πραγματικά χρήσιμο για τους ανθρώπους. Εγώ (με την ελάχιστη εμπειρία μου στην δημιουργική γραφή) προσπάθησα το κείμενο να έχει φιλικό ύφος, κυρίως γιατί έχω βαρεθεί τα κείμενα με το πομπώδες ύφος. Λοιπόν, σας χαιρετώ, επειδή είναι και κάπως αργά και νυστάζω πάλι (πολύ). Λοιπόν καλή επιτυχία σε όλους μας και χωρίς άγχος πάνω απ' όλα!